

34-то апостолско правило заповѣдва: “ еписконамъ вся-
„ каго народа подобаетъ знати перваго въ нихъ, и при-
„ знавати его яко главу, и ничто превышающаго ихъ
„ власть не творити безъ его разсужденія; творити же
„ каждому толко, что касается до его епархій, и до мѣстъ
„ къ ней принадлежащихъ. »

35-то апостолско правило заповѣдва така: “ епископъ
„ да не дерзаетъ внѣ предѣловъ своея епархіи творити
„ рукоположенія въ градѣхъ или въ селѣхъ, ему непод-
„ чиненныхъ; аще же обличенъ будетъ, яко сотвори сіе
„ безъ согласія имѣющихъ въ подчиненій грады оныя
„ или села, да будетъ изверженъ и онъ, и поставленіи
„ отъ него. „

Сички тыя божественни и священни правила и нымъ подобни, върху които са основа управленіе-то на Церква-та, и на които са опира нейно-то жителство, съ които са оздравяватъ церковни-тъ правдини и са вдигатъ соблазни-тъ; и церковно-то предопредѣленіе косто е извикано за челоѡческо-то спасеніе са построява и дѣйствува въ средъ ноцъ-та на лъстивый-атъ той свѣтъ, и най послѣ съ други думи сичко-то това старо и почитаемо церковно законоположеніе предъ начало-то на народоплемѣнность-та са нарушава совершенно и са унищожава, като разорява сама-та основа на построеніе-то на православно-то церковно жителство.

Но може быти да рекътъ племѣнисти-тъ, — че и по това още начало на плѣменность-та можатъ да съществувать областни церкви съ топографически предѣли, както и церкви митрополитскы, церкви епархіалны, церкви епископскы и церкви еноріалны съществуващи въ едно опредѣлено мѣсто споредъ требованія-та на вышере-